

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/151/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122210332
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122210332.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2

7Csp/151/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., 2/ C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C. proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 5.318,75 Eur, takto

rozhodol:

2

7Csp/151/2022

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne sumu 100 EUR, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcov v 1. a 2. rade z a m i e t a.

III. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

5

7Csp/151/2022

1. Žalobcovia žalobou doručenou súdu dňa 24.11.2022 žiadali, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť im primerané finančné zadostučinenie vo výške 5.318,75 EUR. Návrh odôvodnili tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 8Csp/186/2020 boli ako žalovaní v postavení spotrebiteľov úspešní. Žalovaný si v pôvodnom konaní uplatňoval od žalobcov nárok na zaplatenie sumy 21.754,89 EUR. Okresný súd Prešov žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.500 EUR zastavil a ďalej rozhodol, že sú povinní zaplatiť žalovanému sumu vo výške 3.484,97 EUR a v prevyšujúcej

časti žalobu zamietol. Ako spotrebiteľia si uplatňujú primerané finančné zadostučinenie za porušenie ich spotrebiteľských práv, ktoré boli nútení brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Žalovaný sa domáhal zaplata sumy vo výške 21.754,89 EUR, na predmetný úver zaplatili 4.963,86 EUR a súd posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkový, mal žalovaný nárok na doplatenie istiny vo výške 16.436,14 EUR. Žalovaný sa chcel na ich úkor obohatiť o sumu 5.318,75 EUR, ktorú z tohto dôvodu požadujú ako primerané finančné zadostučinenie.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril v písomnom podaní zo dňa 13.12.2022, v ktorom žalobu žiadal zamietnuť. Vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v tomto súdnom spore, keďže zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 1/2022 zo dňa 26.04.2022 bola postúpená pohľadávka z úverovej zmluvy na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

4. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu spisová značka 8Csp/186/2020 mal súd za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 8Csp/186/2020-96 zo dňa 11.11.2021 súd konanie v časti o zaplata istiny vo výške 1.500 EUR zastavil, žalobcov v pozícii žalovaných zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovanému sumu vo výške 3.484,97 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 16.10.2021 do zaplata, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Súd preskúmal zmluvu o úvere a zistil, že tá obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd bol toho názoru, že zo strany veriteľa došlo k hrubému porušeniu povinností podľa § 7 ods. 1 Zákona číslo 129/2010 Z.z., nakoľko síce veriteľ zistil údaje o príjmoch žalovaných, robil si aj lustráciu v registri úverov, avšak podľa názoru súdu neprihliadol na tieto údaje na účely pri posudzovaní schopnosti žalovaných ako spotrebiteľov splácať spotrebiteľský úver. V zmysle § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch je veriteľ povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru obozretne a ponúkať a poskytovať úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov. Toto podľa názoru súdu zo strany žalobcu ako veriteľa nebolo splnené, keďže príjem žalovaného v 1. a 2. rade nepostačoval na splácanie daných úverov. Z tohto dôvodu súd vyhodnotil úver ako bezúročný a bezpoplatkový.

5. Žalobcovia v 1. a 2. rade na pojednávaní dňa 20.02.2023 súdu uviedli, že istinu úveru splatenú vo vzťahu k žalovanému nemajú, chcú ju zaplatiť. Kontaktovali exekútora, s ktorým sa však nemôžu spojiť. Kontaktovali ho písomne, ako aj telefonicky, chceli sa dohodnúť na zaplata zvyšnej sumy úveru vo vzťahu k žalovanému v splátkach, no neúspešne. Priznať primerané finančné zadostučinenie považujú za spravodlivé, keďže refinancovali v A. D. úver za nevýhodných podmienok.

6. Právny zástupca žalovaného zotrval na svojich písomných vyjadreniach, žalobu ako nedôvodnú žiadal v celom rozsahu zamietnuť.

7. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa

porušíteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušíteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušíteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávnych podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušíteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

9. Súd je toho názoru, že žalobcovia boli úspešní v pôvodnom konaní a z tohto dôvodu im vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

10. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušľým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

11. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobcov je čo do základu dôvodným. Žalobcovia boli úspešní v predchádzajúcom súdnom spore, ktorý prebiehal na OS Prešov pod sp. zn. 8Csp/186/2020, keď sa úspešne bránili nároku žalovaného, ktorý v tomto konaní vystupoval v pozícii žalobcu. Súd vyhodnotil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 08.12.2017 č. 1785741849 ako bezúročnú a bezpoplatkovú. Je možné prijať záver, že obrana žalobcov bola v celom rozsahu úspešná. Podľa názoru súdu žalobcovia splnili zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to v znení zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

12. Súd priznanú sumu vo výške 100 Eur žalobcom titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd 1. stupňa priznanú sumu 100 Eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Je potrebné poukázať aj na prvotné konanie 8Csp/186/2020, v ktorom žalobcovia v pozícii žalovaných sa úspešne bránili voči nároku dodávateľa. Súd priznanú sumu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom primerané finančné

zadosťučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnutý. Priznaná suma spotrebiteľovi- žalobcovi, ktorá je akousi satisfakciou za stav, ktorý mu hrozil z dôvodu možnosti uplatnenia práva na plnenie, ktoré žalovanému nepatrilo. Zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

13. Súd poukazuje na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 22Co 98/2019 zo dňa 21.11.2019 ktorý v obdobnej veci konštatoval, : „ Nie je tak pochyb, že žalovaný uznal tvrdenia žalobcu o bezdôvodnosti podanej žaloby vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Išlo o úspešnú obranu žalobcu voči nároku žalovaného. Nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného.“

14. Súd považoval vznesenú námietku žalovaného týkajúcu sa pasívnej vecnej legitímácie v celom rozsahu za nedôvodnú. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu 8Csp/186/2020 súd zistil, že žalobcovia vstúpili do zmluvného vzťahu práve so žalovaným na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.12.2017. Bol to žalovaný, ktorý koncipoval túto zmluvu, ktorý vstúpil do zmluvného vzťahu so žalobcami a v konečnom dôsledku bol to práve žalovaný, ktorý si v pozícii žalobcu v predchádzajúcom súdnom konaní vo vzťahu k žalobcom ako žalovaným uplatnil nárok na zaplatenie sumy 21.754,89 EUR s príslušenstvom a vo vzťahu, ku ktorému sa žalobcovia v pozícii žalovaných úspešne bránili, v dôsledku čoho súd vyhodnotil úver ako bezúročný a bezpoplatkový. K obdobnému záveru dospel napríklad aj Krajský súd v Prešove vo svojich rozhodnutiach spisová značka 9Co/29/2017 a 8Co/140/2019, ale aj Najvyšší súd Českej republiky 29Cdo/26/2012 zo dňa 29.09.2014. Pri stanovovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú súd žalobcom vo výške 100 EUR priznal, zohľadnil najmä skutočnosť, že tak ako to vyplýva z predchádzajúceho súdneho spisu 8Csp/186/2020, ale v neposlednom rade aj z výpovede samotných žalobcov na pojednávaní, tí nemajú zaplatenú vo vzťahu k žalovanému ani istinu poskytnutého úveru. Z tohto dôvodu súd by považoval za rozporné s princípom dobrých mravov, slušnosti a spravodlivosti zaviazat' žalovaného zaplatiť im sumu vo výške 5.318,75 EUR. Zároveň pri stanovovaní výšky finančného zadosťučinenia sa má hodnotiť predovšetkým závažnosť konkrétneho porušenia povinností dodávateľa, a preto pri tom istom porušení by mala nasledovať približne rovnaká kvalifikácia nároku na finančné zadosťučinenie. Ale kritériom nemôže byť výška bezdôvodného obohatenia, prípadne jej hroziaca výška, najmä ak pri vzniku bezdôvodného obohatenia sa spotrebiteľ domôže v inom súdnom konaní aj vydania bezdôvodného obohatenia. Súd ďalej uvádza, že tento inštitút nemá slúžiť k bezdôvodnému obohacovaniu spotrebiteľa a nemá dvakrát postihnúť veriteľa, ktorý už bol ukrátený v podobe vyhodnotenia úveru za bezúročný a bezpoplatkový. Práve nesplnenie si povinnosti žalobcov ako dlžníkov z úverovej zmluvy vo vzťahu k dodávateľovi, keď mu nezaplatili ani istinu poskytnutého úveru, bolo dôležitým hľadiskom a kritériom pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 EUR pre súd. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

15. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 CSP dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Žalovaný bol teda neúspešný a žalobcom žiadne trovy konania nevznikli, z tohto dôvodu súd náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

2

7Csp/151/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.